

Σοργιά

-1-

Ἐπιγραφή ἐπιστολής αραβηπολίτην. Επί οὐ αἰβροτολίτου βαῖτροι, μεμονωμένοι των λαυρότερ, ὅγος 0,35, πλ. 0,63 μετ' ίαχ. 0,50 τοῦ μ. Εὑρίσκεται στη Σοργιά, μαζί αναγέρεται εἰς τὸν αὐτοκράτορα Αγίουν Ιωάννην τοῦ Εὐαρθνᾶ 140 μ.χ.

«[Αὐτοκράτορα Καιζερά, Αριστού]ντορ, θρού Τραϊανούντορ, παρθενών
θρού Νέπούντορ] Εγγενοντορ Σ(ιλο)ντορ Αἰδηντορ Αδριανούντορ, εὐτελήν, Σεβαστούντορ,
ἀρχιερέων πρεσβύτορ, δημιαρχούντορ Επαρχίας Λιγύτιαλον το γ', αὐτοκράτορα
το β'.(;) π(ατέρα) π(απίδος) ή] βουλήν μετ' οδιν[μος] Σερδων, ή γενοντορούντορος της
Επαρχίας Μ(αριου) Αγίουντορ Ζήνωνος, πρεσβ(ειού) Σεβαστούντορ] ι-
οβαλήγοντορ επί συν[αρχίας(;).....].

Kalinkor, Denkmäler aus Bulgarien, ^{an 22.} ap. 26. Dobrensky, Sbornik us. τρι. VII, σει.

325, ap. 5.. Kazarow g. αλιβί, ap. 1. Cagnat, I, σει. 231, ap. 683. — Archeol. Epig.
Mittel. XVIII, (1895), σει. 110, ap. 14.

γιαναρ ον γιαναρ

Σέργια

? Στιγματική σύσταση σιδηρουχούντων επί της περιόδου 1500 μ. Αθηνών ή απόβολησης, η οποία
να είναι δύο, ταύτιστα έχοντας όγ. 0.09, πλ. 0.12 και ταχ. περίπολος 0.20 μ. Η ύψη δ' επίπονων
0,4 όγ. με 0,6 πλ. Ενώ πάλιν είναι Σέργια, μαζί με τα λεπτά μεταφέροντα και δυσαναγνίσια.
«.... Κα] πρώδους ιπρε[σ] β(ελού) [ε]ρεβ(αντού) αύτοις[τραχιστού], δια] επιμελητού
Κα....».

Ο Γ. Υούλιος Κόρηνδος διεργάτης Ιταλού επί Αγκυρίων λέγεται επίβοτος 138-161 (ιδε
Διανομή - Hornolle, Melanges var. ογ. 524-15).

Dobrusky, Sbornik, τόμ. III, ογ. 45, ἀρ. 2. - Frankfurter, Archeol. epigr. Mittheil. τόμ.
XIV, ογ. 151, ἀρ. 30. - Dumont-Hornolle, αὐτότι, ογ. 562, ἀρ. 9. - Kalinka, αὐτότι, ογ. 23, ἀρ. 27
Cagnat, ογ. 231, ἀρ. 684. Kazanov, αὐτότι, ἀρ. 8.

Ο θαλασσινός πόλεμος της Λασιθίου γι' α'
γι' επιβολή της διαίρεσης της Κρήτης γι'

~~Σεργκ~~ Έπιγραφή εχαρτηχός αναθημάτων ἐπί ασβετολίθων μηνομετίνων, Σγ. Λ, 63, πλ.
0,49, πολ. Α, 11 των μ. ωρέττων λευκών στη Σόφια. Άραγε ορθός είναι Μ. Αδριάνος ναί Λ. Οζῆπος 161-164
«[Αγαθή Τύχη. Ήπειρ ήτοι λέντης αυλοναγαλόπων Μ(άριου) Αύρ(ηλιου) Α]ν[τ]ιω[νεί-
νον ναί Λ(ονίου) Αύρ(ηλιου)] Οζῆπος, [Παρθενίνης πυρ(ίδων)], Σεβ(αστῶν) ογείας
[ναί παντούς σιν]ου. ---».

Kaltuka, αιώνιττ, ἀρ. 28. Dobrovsky, Sbornik, τόμ. XVI, σεν. 110, ἀρ. 15. Kazarow g. αιώνιττ, ἀρ. 2.

Σέργιος

Ἐκτιγμαῖς ἐνεργοῖς αὐτοπράται, μηνοφεύρην περιττή, μετωπήν μετρήσῃ αἱροτρόποις
εἰς ἡμίμετρος σχίδης ἢ αἱροτρόπου οὐγ. 0,63, τιθ. 0,49 μετρά. Ο,16 τοῦ μ. εὑρέθη
λεῖψις εἰς Σέργιος. Άπο τῶν χρόνων 161-169.

«[Ἄγαθῆς Τύχη. Οὐτέρ της λέγεται Αἴτιοπαλέπαρ Μ(αρουν) Αὔρατιον] Ἄ]ντε[τε] μ-
ενίου μετὰ Λ(ουτου) Αὔρατιον] Οὐτέρ [ταπείνως πρεσβύτερος;] Σεβ(αστός) ε-
γείας [μετὰ ΑΚΑΔΗΜΙΑΙΑΙ οὐτερού μετὰ η[μεταλλής ουδετέρης τε μετὰ δι[μονάς τος Πυραί]-
ων] Αρχίτε[τος; ... της πο[λι]τείας [εὐθείας μεταξύ τοιων;] Είναι μετ[πλον] Άπολλυρος; Ε]ν τῷ
ιδίῳ τοιων;]».

Dobrovský, Sborník, věk. XVI, oř. 110, ap. 15. Kalinka, učl. 11, oř. 23, ap. 28.

Kuzovarov, učl. 11, ap. 2.

Σεργία. - Έπιγραφή ὀντασθης αἰτεομηνής έπι οὐ αἰθροτοξίθου πλανής παντοχότερ νε-
μορητένος, ὅγ. 0,62, τλ. 0,39 μαι παχ. 0,15 λοῦ μ. Εὑρέθη ου σεργία μαι δέξιάτερ πο-
νος εὖντον Πλάτων. Αραγεράκης εώ πελαζύ λοῦ εἶται 176-180 χρόνον.

Λ [Οὐπέρ λοῦ λοῦ Αὐλονταλόπων Μ(αῖρου) Αὐρ(ηλίου) Αὐλωντον μαι λοῦ]-
μιδ[ε] Κο[μι]δο[ν] Σεβ(αστῶν) ὄντας μαι λοῦ σύρπ]αντος αστῶν [οῖκου] ... ν
ἀρχιερεύς. ΑΚΑΔΑΝΙΜΑΙ οὐ αἰρ[χιερεύας] ΟΠΗΓΕΝΕΙΝ ποντοποντίκ[ας]
μαι θεωρίας ολεγάνους; οὐατί τοῦ προύξ[ερια λημνοθύλες;]..... - οναρδούσι.... ν.ο.

Dobrusky, Archeol. Epigr. Mittheil. ὥρ. XVIII, σεζ. II, αἰρ. 15. μαι Sbornik, ὥρ. XII, σεζ.
325, αἰρ. 6. - Kalinka, δεύτερη, σεζ. 25, αἰρ. 30. - Kazarow γ. αὐλόθι, αἰρ. 3.

Συγιαν

Ἐπιγραφή πετρίων χαρακτηρίζεται ως αποτέλεσμα της επιχείρησης οικοδόμησης
ή γ. 0,38, η λ. 0,50 και σταχ. 0,48 λούρι. ὑπετίθεται σε την πάνω θέση της ορμαντής ^{μεταξύ της ορμαντής} Σούτσου.

Από την χρονική 212-217. Έτη ο Σιν. Κλαύδιος διετέλεσε προστάτης και είναι ένας ξεβίης που

193-211.

α [Ἀγαθῆ] Τύχη. [Α]ὐλούπατρα Κενίγα[ρα] Μ(άριον) Αὐρηλίου Αὐλούριου, Σε-
βαστού ή [λαρνακή] Ε[ργα]π[εύρη]ς ο γερονιόντος της Θρακίας Στατ[ρού]ος
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΟΗΝΝΩΝ
Τοιχού Σιννιου Κλα[ρού] προσθ[ηκού] Σεβ[αστού] αὐλού[παλιγ]ου αύτο ...»

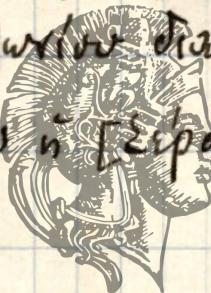
Skorpié, Sborník, IV, v. 140, ap. 1. Frankfurter, Archeol.-epigr. Mittheil. XIV,
155, ap. 39. Cagnat, Revue archéol. t. 1891, XVIII, 412, ap. 83. - Dumont-Homolle, av. 1681,
563, ap. 9. - Kalinka, av. 1681, v. 45, ap. 39. - Cagnat, av. 1681, v. 231, ap. 685. Kazarow
av. 1681, ap. 51.

~~Σογί~~ — Έπιγραφή επιθετικού αναθηματικού επιφέροντος περιουσίου της πόλης.
«Κορυνθίαν Σταύλαν Αρχοντούν ού Σ[έρ]δων πολίτες επι [Μ]αρινού Αρρ(ηλίου)
τίμωδον μαι προσήρου».

Η ιστορία Κορυνθίας είναι αρχαία στην Ελλάδα και την Αρχαία Ελληνιστική περίοδο (218-222).

Domaszewski, Arch. epigr. Mitt. X (1886) nr. 238.. Dumont-Komolle, Mélanges, nr.
316, ap. N. Cagnat, αιώνι, I, nr. 232, ap. 689.

18 - Έπιγραφή εργολόγου αναθημάτων ή νίσιδας εργασίας της Τιρόλης. Αριθ. 218-222
« Τιρόλη της λουστρικής συλλογής [Καιρός] Μάρτιου Αρχ(ν) Αριθ.
νίσιδας ή γένεσης της μεταλλικής μάρτιδος διαφοράς ηγετικών πολεμώντων της Βραζιλίας αι-
τιαρχίας (sic) ΙΑΝΤΙΑΝΗ ΠΟΥΛΑΙΡΟΥ ή Σερβιανής ΑΓΙΑΝΗΣ

Dumont-Homolle, Mélanges, συζ. 315, ἀρ. Μ. - Cugnot, οικίτι, Ι, συζ. 232 ἀρ. 686.

Σεργία
-9-

Ἐπιγραφή σενορίου και αναθημάτων μυστηρίου δειπότερ εἰς τὸ αὐτοκλῖτον
βούλπον οὐδιάρχος, μυστηρίου, ἔγος 1.02, ηγ. 0,40. ὑπετίχει ταριχῆ μύρη, Μή-
δια, περιφερείας Σεργίου. Από τὸ 222-235.

“Ἄγαθὴ Τύχη[η]. Τοῦ μητρό[ος] μητρὸς Ανθηπάτω[ρ] Μαρίνος[ρ] Αὔρ.
(νήσιον) Σεργίπον ΑΙ] εἴπο[ρ] Σελ[αρχό] νέκρι[ον]οντος τῆς [Θρησκίας] ἐπαρχεί[ας
Μαρίνου] Θύλακα; Δεξιά πατέρος [Επιφ[εντο]ρ] Η[ερο]νομο[νομο]Ι αὐτο[χριστίου] νη[λα-
[μπρολά]τη Σερδου[ρ] Π[όλις]. Ει[τ]ηχώ[τε].”

Hgk Skopje, Sbornik, IV, 154, ap. 21. - Frankfurter, Arch.-epigr. Mittb. XIV, 159
ap. 50. Dumont-Tonolle, 564, ap. 9⁸. Caylus, Revue archéol. 29. 1892, t. p. XX, ap. 393,
v. p. 103. - Kalinka, avlōti, v. 54, ap. 54. Kazarow, avlōti, ap. 55

~~Σύγχρονη~~ Έπιγραφής εντοπίσθηκε ανατολικά της Εβίς σε γρανίτη πέτρα μήκους 1.42 μ. με περιγραφή της περιοχής. Η περιοχή έχει αριθμό 222-235.

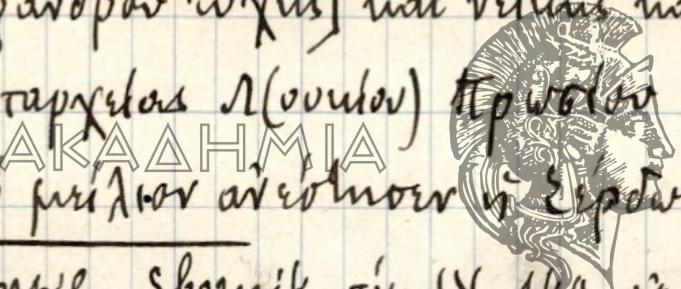
[[Αρχαῖη Τύχη]] [Οὐτερή λίθος του Αστερού πάνω] Καίσαρ[ος Μαρίου] Αυτ[ού] Σενά-
που Αλεξανδρείου], Σεβ[αστού] τύχης ή η ομοιότητα της περιοχής με την θεότητα την οποίαν
οντότητας ήταν η Αριστοτελής Θρασύνη [Επιζητητικάς] Πολιτείας Ησαΐδη[ος Κριτικού]ον [τι]-
προσβ[ατού] Σεβ[αστού] αὐτή[οι προστάτες] γνωστοί Σεβαστούς πόλεις οι νεότερες λόγω παλαιότερων».

AKADEMIA ΑΘΗΝΩΝ
Jirecek, Archeol.-epigr. Mittl. X, 80, αντίτι η ονομασία Somierszewski, σεζ. 241, αρ. 5. Ka-
linka, αντίτι, σεζ. 53, αρ. 52. Kazarow γ. αντίτι, αρ. 4. - Cagnat, αντίτι, I, σεζ. 232, αρ. 688.
Ούτως συμπληρώνεται αναγνώσουμε τη σύρχη: [Αρχαῖη Τύχη. Οὐτερή λίθος του Αστερού]
[[Επιζητητικάς Μαρίου] Αυτού] Σενάπου Αλεξανδρείου Σεβαστού [τύχης ή η ομοιότητα της περιοχής με την θεότητα την Αριστοτελής Θρασύνη]

~~Σελ. 12~~

ΑΙ Έπιγραφή συστημάτος αναθηρακίου εώνι ή ασθενολίθων οδορυγρίους ολίγων
ήγ. 1.37 μαι διαρύκων 0,46 των μ. επιβεβίους ως λιή παρούση Σόγια μέρη Βίρρυνι-
κα. Τριερχεῖται από λιή χρόνων 222-235.

«Αραδή Τύχη. Οπέρη λιή λιό Αναλάτω [Α]λούπ[α]λορος [Μαρίου] Αρρ[ηλίου]
Σενίρων Αρεβάνδρων τύχης] μαι νεκρός μαι [α]ινν[ερού διαφορίς ηγεμονίων
λιή θραμήν ειταρρυχεῖται Λ(ούτος) Τρωάτων Ρουγείρων πρεσβ(ελού) Σελ(ατού) αιν.
αρπαλίγων λιή πριάτον ανερθνούς ή Ειρενί πολιτ.»

Hann K. Skorpie, Sbornik, ἥμ. IV, 149, ἀρ. 7. - Frankfurter, Archéol.-epigr. Mitt.
XIV, 156, ἀρ. 41. - Dumont-Homolle, αὐλόθι, ον. 563, ἀρ. 9⁵. - Kalinka, αὐλόθι, ον. 48, ἀρ. 45.
Cagnat, αὐλόθι, I, ον. 232, ἀρ. 687. Οὗτος λιή μνών των αιλουρούχων δύοπτρης αγρυπνού
οινί λιή: Καισ(αρος) Μ(αρίου) Αρρ[ηλίου] Αιλουρίρων τύχης τε. - Kazanow, αὐλόθι, ἀρ. 52
ορθούχων, σπάλη η ειπεργάθη προερχεῖται από λιή χρόνων 65 Ηλιογαλαξίου 218-222

19 - Σπιγγαρί ενδημάκος σόδοφυλκινής, πετριπέτρινης είναι αθεοτολίτου ολίχλας υποσημείωσης, ωπιδιτούς στην Ελλάς, λίγη μόνη Μιτάνιο περιφερείας Σέργιας. Από το 235-238.

« [Αγ]α[θῆ] Τύχη. [Κυ]ρ[ίο]ις αὐτο[τυπάτ]ο[ρι] 5(αῖς)Ι. Κούλιώ [Οδυρῷ Μαζ]Ι[μ]ηνῳ,
καὶ 5(αῖς)Ι Κούλιώ [Ο]υν[τ]ιώ [Ο]υν[τ]ιώ Μαζ[ιν]ο[τ]α[ζ]ι[ε]ρ[ι] [τὸ φύλλο[τ]], τὴ[ερωτώντος] Ιο[τ]
Ιαρωπολίτου [Πομ]πονίου [Τούλιανο], τὴ[λαμώντος] θεῶν Σ]ερδ[ω]ν [πόλε]ς».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ο Καγνάτ προκρίθηκε συμμετρον τούτου: [Σι]μονίου [Τούλιανο], διαλεγόσαντος
διατηλού θράσους εἰς Μαζίφινον καὶ Μαζίφιον.

Desjardins, Annali, έτ. 1868, οψ. 57. — Dumont-Homolle, Mélanger, οψ. 315, αρ. K.
Cagnat, αντίτι, οψ. 233, ερ. 691. — Kazarow, ειδίτι, αρ. 57.

~~εντοπισμός~~
19

. Έπιγραφή επάρχου οδοφυλάκων, επί σύνταξης της αστερολίθιας πεντεράνης Δερβεών
συ. 0,53, πλ. 0,3, ραχ. 0,4, ώριτείσις ίντη μέρη, Δραγούν περιφερείας Σαρίας.

Λι--- [Μα]ξίμῳ Καισ[αρι] ιγγειονύ]οντος της Θρα[κῶν] έ]παρχειας ήντοι Ια-
[νιπρο]θίλευ Σιμωνίο[ν καὶ] θαῦτον την ορο[θελη] Σερδίων πόλις Τέλοντοι]
ον αντότονων. εὐώνυμος. Αινών 235-238.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Skorpil, Archæol.-Epigr. Mittel. Töp. XV⁽¹⁸⁹²⁾, 92, ap. 3. - Karanow g. Adelh., ap. 59. Cagnat, f, συ. 233,
ap. 692.

~~Συγγραφή~~
14'

?Σιντράφη οδοπύλεων εύθαρρων και υποσημείων είτε σκίτσων μηχανοκοπών
διαρκέων 0,34, αντετούς σταρά τη νότιη Γέρμανη, περιφέρειας Σόφιας, 235-238.

..... [εὐγενονέ]ρω[ς] λο[ν] μν[ημονίων] ή]ο[ν] λια[ν]ο[ν] ἐ[ξ]ρ]ων πό[ι]σ]

αντο[νοε] ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΣΩΛΥΑΣ. Ο Σκορπίος αποτελείται από πυροβολούσες σεβ. σύριζοπατήρες μετα ω^{μετα} λούλιανού».

Frankfurter, Archæol.-Epiogr. Mittell., τόμ. XIV, 22, ^{(1891) αριθ. 157, σ. p. 43.} - Kazakov q. αιών. ΒΙ, αριθ. 60. - Σκορπίος, Μητροποιία (Pamechitsi), II, συγ. 87, σ. p. 9. - Dumont-Homolle, συγ. 564, 9⁷. - Cagnat, I, συγ. 233, σ. p. 693.

• Έπιγραφή εκάστηχος, πίθανως οδορεύσιον, επί στίχου πινακίνων διώτερη μετα-
τόπισης επιτάσιος είναι μέρη Κόστινβροθ περιφερίας Συρίας. Από λογ 238-244.

..... {εών} Ιηπλας [ε]αι ρε[ινεσαι] εύνιον (σίν) [δ]ια[μ]ονή λό[μ]η
γι[ετ]ον μα[κάλημα] α[τομ]ο[ρ]ος αο[ηθητος Μ(αριου)] Α[ν]η[ρ] Α[ν]ω
Α[ν]εύνιον] Γορδιαν[ού ιηγειν] ποντος λίτσ θρην] ἀν επα[ρχ]ιας....».

Archeol.-Epigr. Mittel. XV, 92, ap. 4. - Kazarow q. whitii, ap. 56. - Cognac, ap. 108
I, vug. 233, ap. 694. - Dumont-Homolle, Mélanges, vug. 564, ap. 9^b.

-16-

Εργασία

της ανασκαφής

Έπιγραφη δευτεροβάθμιας έπι οδοποιίου σε λίθον μηλινόποιον ολίθινος ψ. 0.88 λογικός, μαζί^{της} διαφύλαξ 0.38 επιτέλους παρέχει πυρινόν ορμαλούν οδού της αγοράς δια λόγω ολιθών λίθος συσσιερών οποίος το Βυζαντίον. Αριθμός 238-244.

« Ήπιας ουρανού της ολυμπίας μας γεννημένης από νέα φρεγώντας λόγου συγγένεια (Α) μο-
λιθού αιλουρούλαπος Καισαρος Μαρ(κου) Αθηναίου Γορ[δί]αρου, ηγεμονίωντος λίθος θραύσης ιππα-
γείας κ. Αιτ[ί]αρ Κελεύσου ή Σερδους πόλεις αινεόληνος λόγου συγγένειας. [Ει]τυγχάνει.

Bull. de la Société archéol. Bulg. τόμ. VII, σελ. 147 μαζί αναγνωρισμένη Φιλονίδη Velcom.

~~εωτια~~

~~47-~~

Ἐπιγραφή σωδικού γραμματάρχου ανατηνακτή, πιναργίνην μελώθη, οπί ίψ αδεστραζίτρο έδο-
ρυτρίνης οδήσιος, εργαστρίνης ανώθη, πιναργίνης μελώθη, Ογ. 1 μ. διαριζόντος 0,30 λού
μ. ρύπετην σε λίη πάρκη Δραζούρων τηριαγρίας Σέργιας. Από λού 244-246-7.

«Ἀγαθῆ Τύχη. Ὅπ[ερ οὐ] εἰς τοι[α]ντας μαι σω[τ]ηνρία[τ]α ναι ἐ[ω]ντο[ν] δι[τ]αμονής
τού πυγλούντων μαι θεωλί(τω)τον Αἰγαίουπόρος Μαρίνου Κοντίου φιλίττον, Σεβ
(αολού) μαι Μαρίνους θεωλίτης Σεντρας [Σ]εβ(αολού) ιγεροντού[ο]ντος [την]
θραστὸν ἐ[π]αρχια[τ]ας φο]υ[ρ]τίου πρεσβ(είων) [Σεβαολού αντιορθαλίγρα. ..] ».

~~Λεύκα~~

H uγ K. Skwirz, Arch. epig. Mittb. XV, 91, ap. 2. - Kalisker, adh̄lītī, ogy. 62, ap. 65.

Bagnat, I, ogy. 234, ap. 695. Kazarow, μελώθη, ap. 58.

48-

Ἐνεργοίς ὄφορετροις επιγραφής οὐδὲ οὐδεπολλίθοις στίλαις ἔγ. 1.80 λόγῳ, εὑρέ
στον εἰς Ζιαλίνα, περιγεράς Σογιας. Δεξιόττερον είναι λεπτομέρεια. Αριθμού 249-251.

„Ἀγαθῆ Τζην. Οὗτος λόγῳ πρώτου και ἐθνολατροῦ αὐλοπαλλοπος Μεσσ(ίου)
[Κον]τύλος Σπαΐανοῦ Θανάτου και τῆς Αβαρανίτης Αγρούδης Ἐπιφρίας Ἐπρυ-
νιδᾶς Σεβ(αστού) [ὑπεργονωνος τῆς Θανάτης επαρχίας Τ(ίλος) Κουλ(ίου) Ηπειρού
η Σέρδ[ων] πόλεως λόγῳ γράψας. Εἰλιγένεια.

Velkov R. Bull. de l'Inst. arch. Bulg. τόμ. VI, έτ. 1930-31, σεγ. 302.

Cagnat-Besnier, Revue arch., έτ. 1932, σεγ. 205, σ. 28.

~~Σέργιος~~ - Έπιγραφή τετράχος αναθηματικής είτι σε γραβιτανούς βάσπρους, υπομημάτων δε-
ξιόθεν μαι καλώτερον ὁγ. 0,22, πλάτ. 0,73 μαι πολὺ 0,64 τὸ μ. ὑπεράσπις εἰς Σέργιο.
«Τοῖς Αρογάρισκαίνοις Αὐγ(οῦσι) Κορ(υνθίσι) Σαζωνίνοις, Σεβ(αστίν) φλ(α-
βία) Αἴθαγην μαι Καλαρδίνοις μαι Διογένη[ς ἀ]ν[έθηκαν: ν]α[ι' τι]ν[τι]ν[τι]ν[τι]ν[τι]ν[τι]
Αγαστίαν[ας]».

Η Κορυντική Επανίνα πλέον είναι της Αγχίννας (253-268). Σε λού είδους λινού γραμμάτου με τις αυθικές αδεις γραμμές. Η λόγω Πομούνιος Αριστονίσ» προσέλιθη μελότη.

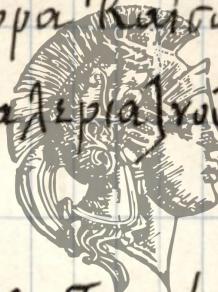
Dobrowsky, Sbornik, XVI, vyz. 109, ap. 13. Kalinka, awibit, vyz. 67, ap. 71. Kazakov, awibit, ap. 5. Cagnat, I, vyz. 234, ap. 697.

~~Σέργια~~
~~90-~~

Σειρραινί ιχθύος ανατημάκινος πηγαδικών δήμοτων είναι οι αστρολογίας ^{τριπάλος} / βιβλίου
βγ. Β. 28, ΙΓ. Β. 33, ταχ. Β. 32 λόμ. Αύριετη στη Σέργια. Άνω λίγο χρόνων 260-268.

«Αγ[αθή τύχη]. Αἰλουροῦ [ορα] Καταπορτίκαιον Λινίννιον Ἐγναθον] Γαζιληνον
νόν [Ειρήνη, Εὐλογίη, Ευβασίλη Ουαζεπα] νόν Σεβαστοῦ νούσον... Εγναθον[οίς-
αντί λού είν. »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΟΗΝΩΝ

Dobrusky, Sbornik, III, o. 46, ap. 3. Frankfurter, Arch.-epig. Mittb. XIV, 151, ap. 27.

Dumont-Homalle, o. 561, ap. 9. - Kalinka, o. 66, ap. 70. Kazarow, o. 66, ap. 6.

Cagnat, I, o. 234, ap. 696.

-21-

τοίχων Έπιγραφής ^{diglossos,} ανατηρήσκου ὁδοπεζουνός επί στήλης ίδ. 2.13, διαρκέους
1.38 ωρών, τῷ πλειότερῳ ανατηρήσκου. Εὑρέθη πάρα τῇ τεμνῃ Κλήρου πλανών τῆς τοιχού
τοῖχου τῶν Συκκαὶ εἴτε τῆς εἰς φριστικούντων δαι τῶν Αἴγαρων εἰς Σερδικούν αγούσων.

Λ' Αγριανή Τύχη. Οὐτέρ Ιγίας μαζί ο[μοι]ασ μαζί αντιτίον [δια]πονίς [εργαστ]ήν.
D(ominorum) A(gustorum) Constantini max(imi), Val(teri) Lic(iniani) Licini
p[er]p(ectuorum) Aug(ustorum), Fl(avii) Jul(i) crisi, Val(teri) Lic(iniani)
L[i]cini jun(ionis), Fl(avii) Cl(audi) Constantini nob(ilissimorum) Caes(arum).

Αἰρότω 323, ὅποις ανατηρήσκουν Καισαρειανή τρεῖς λεγεωναί.

CIL, ωρ. III, 14207.³⁷ — Kalinka, αὐλίθι, οργ. 68, αρ. 73.

99
Ἐπιγραφή διανεκτίχος αὐτούργηκεν ἐπὶ περμακόντες τλαίς, ὑπέτινε εἰ
τῇ οώρᾳ Δολιόσθον, μαυρά της ζέσιας.

«Οἴης θεῖνος νέος (sic) τοῦ Βλυχίου θεοῖς οἵτε εἰς θρησκείαν Ἀλύτου, Οὔλ-
(πιος) φιλοσεβαῖστον, Κλαιίσιος Ἀλλούς, φιλασίος Ἀπολλίναρίου, Ταρραῖς
Μελινίτου, Δύρας Ερκανόπου Στόθιος Ἐλούδιος, Ἀλεξανδρος Ἀλεξανδρου, Λε-
ως Λίνεος, Υούδιανος Καρνη..., Ρουστίπορος Ἀπολλώνιος οἶνος οὐρανός, Ὁργεύς
μανελλάρος, Ἐπίλευκος ἐπίοντος, Μελινίτου μάρνιος ἐπειδή ουραππίας...»
Οίνος θεῖος ~~Δικαία Διόγονος~~ ήταν Αγρούλων, ~~Τυχηνέαντος~~ γατελεών ή υποορτίτην
μελιττήρ φελικής υπηρού της διανεκτίχου του Πυργίου τοζίου.

Dobrusky, Arch. epigr. Mitteil. XVIII, II. 1895, ση. 108, ἀρ. 8. — Cagnat, αιώνι, I, ση. 230, ἀρ. 682.

93

Ἐπιγραφή δευτεράολγης ανατηνάκης εστὶ γραμματίναις Θεόποτος, εὐρετίης τῆς Σόγιας,
« Ἀγαθῆ [Τύ]χ[η]. Θεῶς επινόμων ὑγιέστατης εὐχής ανεβάντος τῷ μονώῳ εἰς τὸν πόλεων
διά τοῦτος Ἐρρυγίνεως μαίαν ωροσκίου τοῦ Αὔγουστου. Ἀχιλλέας, Αύρηλος, Διός, Αλέξαν-
δρος, Μόνας, Μο[νι]ανός, Θορηίδης, Εργίνεως, Κανθάρειος, Στύρος, Απολιναρίους, Μον-
αρός, [Σ]τήλαις τοῦ Αἴγαρδος Αρχιεπικούρου Θεοφόρου Σεβαστιανού»

~~ταύτης~~

Domaszewsky, Arch. epigr. Mittl. 31, 1886, συ. 238. — Dumont-Homolle, Mélanges, συ.

316, αρ. Θ. — Kazarow γ. αντίτι, αρ. 73.

Εργάτης
24

Έπιγραφή τρίσημος αναθηματικής, υπογειών επί λυκόφελος των αρχών περιουσίας Βαρισού
της ορυχείων Λίθου, Έγ. 0,54, ηλ. 0,77, ταχ. 0,58-0,72 λωρ. πρεσβύτερος γέρες την μερικήν
επιγράφαται με Μηδουλάβροι περιφερίας Σύγρα.

«Θεῷ θύγι[σι], ὑπὲρ Αἰγιδίων αἰτίων... [Αὐ]γὶ[δ]ι[ο]ς...».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

Dobrusky, Sbornik, XVI, 64 σ. 30. — Kalinkev, avlitki, σ. 133 σ. 145. — Kazarov, avlitki, σ. 74.

-95-

Εργα

Ἐπιγραφή περιθόλιος αἰακτηνούχου, ὠρισμένην τὸν ἐδραῖον, αἴρωντα θρυστόν προ-
έντων.

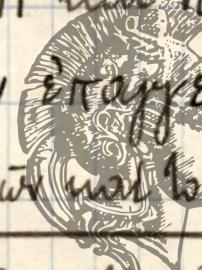
«Θεῶν επινόδους διὶ μαζοῖς ἡραὶ Αἰακτηνοῦς διὰ τούτων (sic) Αἰγαίου λόφος ἔργον
γίνεται τὸ μνημόνιον τούτον οὐσιόρων. Εἰδούσας».

Αἰακτηνοῦς, Ηραῖον τοιτούρπερην γῆν τοιτούρπερην, Μεσοτεράπολα, τοιτούρπερην.
ΑΙΑΚΤΗΝΗ
ΑΙΑΚΤΗΝΗ
Αἰακτηνοῦς Ζαλε. Crescens. Κοινὸν Σισυφόν, πίθανός τῷ αὐτῷ τῷ τοῦ Σισυφούπιαστον,
Γίαννος Ζαλπερτ τοῦ Σισυφούπιαστον Καύκαπος μαζί στο Ιωνικόν.

Dobrusky, Arch.-epigl. Mitt. XVIII (1895), ορ. 112, αρ. 19. — Sborník, 1894, ορ. 32. — Cagnat
avlofti, I, ορ. 230, αρ. 681.

Σεργα

26 - Έπιγραφή συνάδηλης ανατηματικής επί γλαυκού πράσινου μήλου Καβούριος
πυργίσκου περιοχής Σέργιας.

«[Άγαθή, τ]ύχη. [Ευτρί]ω Διὶ μα[τί] Ἡρ[α].....επινοῖς, Θεοῖς] εἰπ[η]κό]ος, Αὔρ[η-
λος) Κυρσίνο[ς α]γίτο[διδ]ούς λίν[ε] πράγματ[α]ιαρ [το]ῦ Ιαλπούς [ε]γάλοντ[ε]να[το]ν
ΑΚΑΔΗΜΙΑ **ΑΘΗΝΩΝ**
ὑπέρ λειτουργού μαι[τί] λίν[ε] πράγματ[α]ούσος οἱ[νού]».

Archeol.-εργαζ. Mitteil. abh. XVII, nr. 24, σ. 121. - Kuzarow, αντίτι, σ. p. 77.

~~27~~

Ἐνιρρεύνει δικτύοντας αιανηράκινην οὐδί την αἰθρολίθου βρυσόν ηγεμών εἰπεν, Ὡγ. 1.40, σλ.
0,41 - 0,54, εὐρετήριος στὴν περιφέρεια τούρικος.

«Ἄγαθῆ τούχη. [Γ]αῖος Ἀστυριπαῖον β. νέως τῷ βρυσῷ μελομάνων θιάσιοι σαρκῶ,
μαι ἡρῷοι ωχαριστίσιοι».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

H uai K. Skorpil, Sbornik, IV, 150. Ep. II. - Frankfurter, Arch. epigr. Mittl. XIV, 161 ap. 57

ΑΘΗΝΩΝ

Dumont-Homolle, Mélanges, oxy. 56^ο, ap. Pl. - Kalinke, whist., oxy. 130, ap. 138. - Kazarow, ap. 80.

28

Σεργία

. Σημερινής περιβολίχρως αισθητηρικήν είναι λεπτότερης βαρωνί^ς 0,50, πλάτ. μαζί πάχης 0,58 λωρ. υπρετώντος εν τῇ τούρη Νέοις λόξεν παριστρέψας Σέργιας.

«Αγαθῆ Τύχη. [Η]ρά, Αρριανή, Κορινθίας Ρωγού[ς ὑπέ]τροφος καὶ λούσιος ναὶ λη[στ] συρβίανκα ΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΩΝ

Περὶ λέντοντον γραμμικῶν εἰτὲ λέντοντον ἡ πατέρας εἰς θρόνον τοῦ Θραμμού, Βι. V, οργ. 47.

Ἀρχαιολ. διηγήσεις εἰτε πανεύοντας Σέργιας, I, οργ. 162, αριθ. 210. — Kazakov γ., αιθέλη, αρ. 76.

-29-

Eos Σπιραγή ιριδίχος αναθηρυκτής εώς πυρρωπίνων αναγλύφου των διάφορων λιπασ, υπεράνθετων εώς της μέρη Τούρκης περιοχής Εύρως.

α Κυρία, Ήρα η μητρόπολις εών. Κυρίων Διοί η μητρόπολις εών.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΟΗΝΗΝ

Jirecek, Arch.-epigr. Mittb. 24. 1886, nr. 52. - Dumont-Homolle, Mélanges, nr. 316 ap. P.

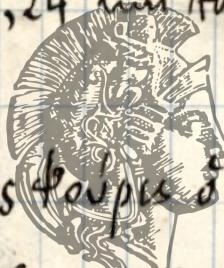
Kuzarov, avl. 61, ap. 78.

90

Spiolexos αναθηματικής επιγραφής μετατη γραμματικής αιγαίνου τῆς Ἡπας μηνογραφίας
αὐτή μεί διχότομη, Υγ. 0,38, πλ. 0,24 μεταγ. 0,06 λογ. μετεύλος εις Νότια χάρη περιγραφής
ας Σοργιας.

„⁴ Ἡπα, Καρομπιντώ⁵ (sic) τούπες δι μετα Δαλ[έπορος]; χαροθι[προν]ος.

Kazanow g. Antike Denkm. aus Bulgarien, Bull. de l' inst. arch. Bulg. IV, 1926-27, nr. 113, ap. 33.

ΑΘΗΝΩΝ

Σεργ
31 Έπιγραψις πεντεστοχρονίου ανατυπωμάτου επί μαρμαρίτην πλακίτης επετείου παρεί τή
πόρφυρη σφραγίδη εντός της οποίας είναι Βυζαντίου αγώνας Ρωμαϊκής οδού.

Α Ήρα Σεργιουληνή Τι(βέριος) Κλανδί[ας] Κυριαρχία Ανδρίτσεων Αντόρη[πον] ορε-
λυρίας Ασκηνίους περί Π[ε]ριβορῶν, Σεληνίους θρυλούς, Δινθ[ελ]ηνίους Πε[δια]σί[α]ς, χα-
ρισμάτων.

ΑΙ ορφανηγόν Σεληνίου και Δινθηγόνην ήσαν πρόσωπα Σερδικήν.

Domaszewski, Arch. epigr. Mitt. X (1886) συ. 239, αρ. 4. - Dumont Homolle, Mélan-
ges, συ. 317, αρ. 9'. - Cagnat, abl. Ht., I, συ. 229, αρ. 677.

92

Ανατηματικού πυρόσχημας επιγραφής αύριτη αναγλύφων της Ηπείρου υπο-
ψηνού μετάβλητη, γγ. 0,07.5, πλ. 0,145 και πάχ. 0,02, επεξεργασμένη στην πόλη Γορ-
τούσιον, περιφέρειας Σεργίας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

« Ηρα Βοραϊαρχη»

ΑΘΗΝΩΝ

Βοραϊαρχης: το γεννηματικό ειδίκευτο τόποις λορ αποκαλεῖται.

Bulletin de l'inst. archéol. Bulg. Sofia, 21. 1934, ὥρ. VII, σεζ. 449.

-33-

Σόφια

Ανατηματικής Εργοσήχους επιγραφής επί μαρμαρίνου αναγλύφου του Αρρενίδης Ιωνίου, Σ. 9.
0,17, γλ. 0,16 μοι πάχ. 0,02 τομη. επεξεργαστος εν Σόφια.

«Κυρίῳ Απόστολῳ Σελαννῷ Μαυρίν(ι)ος Σιαρέος εἰδέταις ανέβηνεν».

Περὶ τῶν ποταμογράμμων εἰ θρήνοι επιθέλλοντο Απόστολος ἢ τε Μητροπολιτόν, Θρακίαν
Αθηνῶν, τόπ. V. σεζ. 46. Μαυρίνος ποταμογράμμων τῶν συλλογέων ταῦτα τοῦ φροντίστορος
ΑΚΑΔΗΜΙΑ **ΑΟΗΗΝΩΝ**
Μαυρίνος ιπαραλιγθέντος τοῦ οὔποτοῦ χαράκου, τῷ δὲ Σιαρέος, έποφ. Σιαρίς, οὐ
 σύνομα Ελληνικών εἰς τοῦ σιαρίς-ιδος, οὐ (= Ελπινής) μαι σιαρίς, οὐτε ναι Άσιαρος
 μήρ. Σύνομος ιπαρά Ηπειρωτική (V, 24, 1)

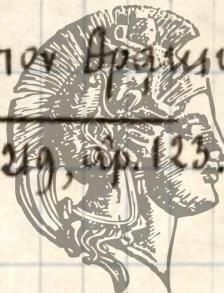
Archeol.-Epigr. Mitteil. τόμ. XVII, σεζ. 219, σ. 122. - Kazakov g. Αιτώβη, σ. p. 17.

~~Εντομο~~
~~34~~ Σημαντική σύσταση αποτελείται από παραμέτρους αναγλύφων των θρακών γιπτέων
ηγ. 0,24, πλ. 0,21 και πάχ. 0,03 λούρι. Αρχαίων είναι μάρμαρη θυσιόβελος, περιγρ. Σεύσιος

«Απόλλωνι Σωματινῷ Ρυθούντω[ος] Ρυθούντου ωζόρων ωνέτην[εν]»

Το θυρίο Ρυθούντων, γνώστον θρακικόν, ιπτή. και Ρύθας, Ρυθούλης.

Archeol.-εργασία ΚΛΑΙΔΗΣ ΗΜ. ΙΑΝΝ., 29, σ. 125. - ΔΩΡΗΝΟΝ ΛΟΥΡΙ, σ. 66.

-35-

Σοργία
Ἐπιγραφή περιστολής αναθηράκης ήντι ἡ αὐτοτολόχητος λεπιδογένερος συμμού, με-
τωτι λεπιδοφάρου, Ηγ. 1.02, ΠΛΗ. 0,50 - 0,58 και πολὺ 0,44 - 0,37 λογ. μ. ώριτελος εν Σοργία.

«Αγριή Τζην. Λεύκιος φρυγίων Αστερίς Απόλλωνι Παναγιεζινών»

Περι λογ. λεπιδοφάρου ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΟΧΝΩΝ Εργασίας της Αρχαιολογικής Εταιρίας Θράκης, τεμ. V ει. 1934 σε. 46.

Dobrusky, Sbornik II, 4 αρ. 1. Frankfurter Arch.-epig. Mittheil. XIV, 150 αρ. 24.

Dumont-Hommolle Mélanges, ογ. 501, αρ. 4², Kallwitz, αιώνι, ογ. 144, αρ. 159. Kuznow, αρ. 15.

-36-

Σοζ

Έπιγραφή οντασθηκός ανατηματικής επί Κεραυνών εν κυνού Αθων Βαρωνού ή.

1.33, πλ. 0,46 & 0,41 β.δ., ωρεθέντος μετατοπίσματος Σεληνογράφ περιφερίας Σόγιας.

«[Κυρί]ω Αγο[μένη] Καριντού Μαρίας Έπιγραφής οντος Βαρωνίας διώρυν στην
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τῷ ναῷ».

Dobrusky, Sbornik, XVI, 77. - Kalinkev, ovládli, v. 143, ap. 158 - Karazow, ovládli, ap. 65.

Εσφιγμα Αραθηναϊκού τελείωτηχου επιγράφη ἐπὶ θυρίδων μαρμαρίνων τῶν Νέρεων αναζητήσεων, ὅγ. 6, 22 μαι π. 9. 0,35 ως μ. εὐρεθέντως εἰς Σόφια.

Θεᾶς Νέρεως Ἀπόλλων[ι] Κ[εν]τρον[εώ] κοίνων φ[ιλ]όρεων χαρις[ειρηνι]

Ο Θοδρεύσκυ αναγνώσει Κενδρισῶ μαλ' αἱλας επιγράφοις, διπερ γάντως εἶναι μαλ'

χορηγίοντος αὐτοῦ τοῦ Κενδρισῆ - Κενδρισέω, τοπωνυμιοῦ ἐπιθέτου τοῦ Αρόβησος

ταξινομίσεων εἰς Κενδρισῶ, αρχαιοτέλης οὐρανοῦ τῆς φιλιππανούς, εἴ τοι μαλ' 16 το-

πωνυμιον Κενδρισονός (Αρόβησ), ως αἰτιολοῦ εἰς επιγραφήν εὑρετίου εἰς Ελευθερίων

(βίτι, θραμμά, σημ. VI. Σ. 1935, σελ. 150 ἀρ. 29.) Ο Δέ Καζαρών ευρυτήροι Κενδρισονό,

εὑρίσκουν τῇ λόγῳ περὶ τῆς συλλαβῆς - επιμάκιον Σοφρ.-σῶ, μαλ' τοῦ αἰνιδούθον

- οῖνων τοῦρον Σύναλου ναὶ περιτάχη, τρίτη αὐτοῦ εἶναι γράμματα. Περὶ τοῦ Κενδρισός

ως τοπωνυμοῦ τῆς φιλιππανούς μαλ' οὐχί εἴπεται ἢ θραμμοῦ τοῦ Αρόβησος οὐρανούς ταξινομίσεων

εἰς τομοτήτου στρόβιος τοῦ Ελληνικοῦ Απόλλων ή τοῦ Μορφ. Αποστολίου, Θραμμοῦ Αθηνῶν, σημ. I, σελ.

Archeol.-Epiogr. Mitteil. achtē, σελ. 109, ἀρ. 12. - Θοδρεύσκυ, Sborník věd. ař. XVI-XVII,
ař. 19. - Καζαρών g. achtē, ἀρ. 16.

-39-

~~ειδ 91 στ~~. Έπιγραφή πελάστηκες ανατηματικής είναι διπλού μηχανισμού ανώτερης 3γ. 0,45, τά.
0,19 και ταχ. 0,15 λωρ. εύρεσθως στην πόλη Κόστινβρο, περιφέρεια Συζίας.

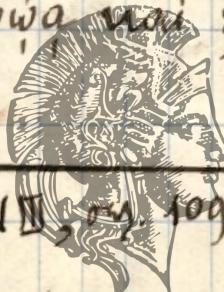
Λ. Κυριλλου ΑΚΑΔΗΜΙΑ και Απόλλωνας. ΑΘΗΝΩΝ

~~269~~ Archeol.-Epigr. Mittel. zw. XVII, 217, sp. 120. - Kazakov q. zwölfte, sp. 68.

~~Σεπτέμβριος~~ Αναθηματικός σειραβήχος επιγραφής επί της αρχαιολογίας της Βαριάς Έγ. Α. 65, Π. Α. 0.65
και πολ. 0,55 λωρ. μ. αντίτιτλος στη Σέργια.

«[Κυρίᾳ Ἀρτέμι]ῃ τῇ πατρώᾳ καὶ ἐπινόῳ Πότνιος [Ἄιδιος] Σαλοπρύνως
[τῷ] βαριών αὐτέθηκεν».

~~ΑΚΑΔΗΜΙΑ~~

~~ΑΘΗΝΩΝ~~

Archaeol. Epigr. Mittel. ωρ. XVII, την. 109, αρ. 10. - Kazarow q. αντίθι, αρ. 19.

~~269^α~~
40

Αναβιρροκήν εννεάχρονη επιγραφή από τελευταίων εν πρώτου οίκους, γ. 1.42
πλ. Α, 38, τεχ. Α, 28, ωραίων εν Σόφια.

«Ἀγαθῆ Τύχη. Τῷ μερὶ καὶ προστέλλει Ἀσυλητῇ Κουλμουστηνῷ Αὐρήλιῳ
Ταρρᾶς Βαΐσου Β. εὐτυχῶς, Αμαζόνι.»

Περὶ τῶν λοιποτερῶν εν θράιν επιβελλοῦσι Ἀσυλητοῦ τὸ Μυρ. Αἰγαλεούσιου, θραμμάτων
τηρ. V, σημ. 53. Τό Β. σημαίνει διά, σηματίζει πάσιπαν τῷ ταχὶ ὄρθυντον, ι.ε! Αὐρήλιο
Ταρρᾶς νῖσι τοῦ Βαΐσου νῖσι τοῦ Βαΐσου. Λοιπόν λέγεται οὐδὲν τοῦ ταχοῦ τοῦ εἴδους, οὐτε
συρβαινεῖν, ναὶ ἐγνωτοῖς οἱ προτάτορες ταῦτα θραμματά ταχόντων. Τό Αμαζόνι σημοῖ οὐδὲ
τὸ αἰαθύριον εἶνελο χάριν τῆς Αμαζόνες, Ευρετός οὐ γεννώντος τοῦ Ταρρᾶς, θερασῶν.

τερ οὐδὲν τὸ πρόθετον της οὐτό τοῦ Αερού. Κατὰ Cagnat σημοτή τοῦ Αμαζόνιος, οὐτό
μυρίλος Αἰγαλεούσιου, εἰδίνως τοῦ Αἴρου φιλιππούσιου γ. 1901, Χούνιον 21. — Do-

braesky, Slovansk., τηρ. XVIII, σημ. 780, αρ. 90. — Kazakov γ. εὐθέτη, αρ. 18.

Cagnat, I, σημ. 229, αρ. 676.

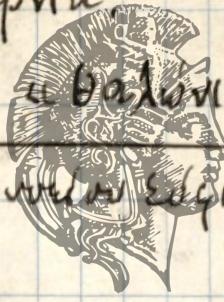
~~Εργα~~

διηγος αναθηματικης επιγραφης, λεπισμενης ανωθεν μει καλωθι αναγγεγον ήσαν δραυνος
ιππιών, Ηγ. ο, 19, ΡΓ. ο, 17 μει ταιχ. ο, οι λαοι με, υπαστριας η Ελιβυλλον.

"ΑΓΙΑ ΙΑΝΝΑ ΚΑΔΑΝΗ Η ΓΑΛΑ ΜΥΡΟΣ" ΑΘΗΝΩΝ

Velkov It. Νεωτερη ανανεωση της αρχαιοτητος, λουριαριστι, ειν λη Bull. de l'inst. arch. Bulg. τόμ.
VII, οι. 1932-33, σημ. 402.

42 Σιτηρογένη μωρολίχος αναπνευστικής εσθί γαρνταρίνων σινεγκάργου λύγραντος τιττών,
γγ. 0,22, ηγ. 0,20, ωρθότικος εν περιν.

«Α[ει]γιλιτιώ Σαιλώνιος» ή «Θαλάσσιος»(;)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Αρχαιο. Βεγκίον (ινβεστία) Εθν. Μουσείον Εργασία, ωρ. I, σει. 91, υπ. 132. — Kuznetsov, ανθίτι, υφ. 69.

Επιγραφή

43 Έπιγραφή πεταλούχος αναθηματικής είναι η αρχαιολογικού λεπτομέρους λεπτομέρων, όψη
1.18, ηλ. Α. 32-10, 35 μαι πάχ. 0.27 λογ. μ. ώριτινης περιόδης μέσης Κορινθίας, Ιτεμ-
γραφίας Σεργίας.

«Αγαθή Τύχη. Κυρία Άγροδ(ίζη). Ναΐα Λοργείνον οὐχιν».

Ναΐα μαι Νήνη ιηλη. ιη. έη. νανν, νννν μαι νννν: ή λεια πιλπις πιλπις ή ή ο-
δηγη λεια πιλπις ή λεια πιλπις, θεια μαλλ λον Ηονγιον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΟΗΝΩΝ

Η μαι Κ. Skorpié, Arch. epigr. Mittbeil. XV, 93, ap. 9 μαι Sbornik, VII, 93, ap. 12.

Kallinika, αντίτι, σεζ. 165, ap. 183. Kararun, αντίτι, ap. 83.

44

Περιβόλιος απεικονίζεται σε γραμμές Σειρά μετασφινέτων διαγώνων με γωνία απεικόνισης γύ.

0,75, πλ. 0,40 μεταξύ 0,34 - 0,38 λαχ. μ., επειδή λειτουργεί σε λιγότερη χρήση Χειρίσιμο, περιγραφή. Σύγχρο-

νη διορύων Balaclava 3 (1924) 49 [αλλού Aphrodisias, Koprivtchikov ...] ss.

Kazanluk g. Antike Denkm. aus Bulgarien, Bull. de l' inst. archéol. Bulg. IV, 1926-27, nr. 104, ap. 28

45

Ἐπιγραφή πεντάστιχος αναθηματικής ἐωὶ Κύρωνός τοῦ αὐτοκράτορος οὗτοῦ βαριού μητρόπολου
δεξιόθεν τοῦ κατωτέρου, ὁγ. 0,65, πλάτ. 0,43 - 0,35, παχ. 0,36 ωὗτοῦ εὐρετέρους ἡ διάστημα
Καζανία, περιφερίας Τσαρίβροδ-Σόγιας.

« Κύριώ Η[ρα]γιή λόρ [ra;]όρ οῖ νολ[αυρέ;]λαι αἰνιόλ[η]σα[ν] εὐ[χή]ς ἵνα ειναι; »

νολαυρέλαι γρ. νολαυρέται. νολαυρέλαι νολαυρέται εἰς τοῦ νολαυρέται = συλλογής

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΟΗΝΩΝ

τοῦ εἰς θρονὸν Κυρωνός. ἦν Αθηναῖον ἀπό της Κύρωνός τοῦ τοῦ εἰς θρόνον αναθηματικόν. Erhaltena

Hans K. Skorupke, Arch. epigr. Mitt. XV, 91, ap. 1. mai Sbornik, VII, 92, ap. 11. - Kalinčka
avíkáti, ož. 175, ap. 195. - Kazarow g. avíkáti, ap. 84.

† ματι λι περ' Αθηναίον προσανός ἔστω πολικοῖς ὑπαίθυλοις έργοις παροποιαν ὑπερέστων.

Εργασία - Έπιγραφή αναθημάτου εχαρτίχος έως ή απεικονίζοντον λεπροτύπων βαριού, δημόσιαν λέγην.
μήνα, γῆ. 0,75, μή. αὐτών 0,29, μήλω 0,49 εύρεσίν τος παρέλθη μέσην Δραγούν, περιφέρειας
Σύγιας.

«Αγαθή Τύχη[ηι]. Αὐτός(ίδιος) Μετρία[νός] ολπαί(ιώλης) Λεγ(εῖννος) ή! Κατ[ρήθινος]
ιωρή Σαβαΐω[η] ε[ν] προστατεύχαριο[τη] πιον ζόλην».

Ο Καγνάτ αναγνώρισε ναι ορφανούροι λέγ. ΗΙ[α](λινός».

Domaszewsky, Arch-epigr. Mittheil. X (1886) συ. 239, ap. 14. XIV (1891), συ. 160, ap. 53. XV
συ. 93 ap. 9. Η μακάριος Σκαπιλίσταρνικ, ap. VII, 93 ap. 12. - Dumont-Homolle, Mélanges.
ap. 315, L. - Kalinka, αὐλόθι, συ. 185, ap. 184. - Cagnat, αὐλόθι, συ. 230, ap. 678. - Ka-
zowicz g. μήλη, ap. 71.

47-

Σοζη Έπιγραφή πεντάλιχος αναστυγματικής εῳής απόβολωσίστων βρυσών, υπερπυρίνων και εθελίων, ιγ. 0,52 - 0,70, ηλ. 0,60, ταχ. 0,57 υπέττεταις στη Σοζη.

«Τοπιώ Σαβαΐ^{την} Αθηναρνώ Αυρήλιος) Δίξας Λουνίας Ιεράς αιειόνος ενεγ
ωγύς λόγιον»

ενεγ = εγ, απαρχή πεντάλιχος, ως μετεγένεση. ΔΙΟΝΗΣΟΣ Οραν. Θρ. γέρεται ναι Δίξα, Δίξος,
Δίνος, Διδάλος, Διτάλος, Διτάλος.

Dobrusky, Sbornik, II, 4, ap. 2. - Frankfurter, Arch.-epigr. Mittheil. XIV, 150, ap. 25.

Dumont-Hamelle, Mélanges, ον. 561, ap. G³. - Kalinka, ανθίτη, ον. 166, ap. 185. Kazanow, ap. 20.

~~Σεβαστίου~~
48

Έπιγραψή χρησιμοποιήθηκε επί πλειόν της ασβετολίθου, ηγ. 0.75, πτλ. 0.65
και πάχ. 0.58 λογ. μ. ώρεσώντος στην πύρη Μιτσύχοβο, περιφέρειας Σεβρίας.

«Αγαθή Τύχη. Ἐπιπλό, Αρω, Σεβασίω, μυτρική, Ανδρίδιος) Ἀγλιός φεγγίου
βούθος πο[ρ]ινούλαρι[ων] ω[δ]ημος ανεύλητ[ων]. Ειλυχώς».

~~Κορνικουλαρίου~~ **Κορνικουλαρίου** (cornicularius) ο λαβύριος στρατη-
γικοί βραβεῖοι corniculum. **ΑΚΑΔΗΜΙΑ** ο **ΑΘΗΝΩΝ**
Σεβαστίου ο Σεβαστίου. Ηρ., Μυρτ. Ασβετολίθου, Βρυ-
τική, ωμ. V, 1934, σεγ. 50-51.

Boženský, Sborník, ωμ. XVIII, σεγ. 782, σερ. 93. - **Kuznetsov**. Азбети, σερ. 70. **Cagnat**, I, σεγ. 230,
σερ. 679.

Σοφία - Έπηρεγίς εννοιόλογος αιδημπούκινος είναι δύο ωλευτών ιμάρτινος οι ασθενολόγοι των
μωΐ ίγ. 0,90, πλ. 0,35 μαζί πλ. 0,39 ωστι. αύξεσί λος στην ιδή μέρη, Μηδιανός Σοφίας.

«Διί ξεβασίσθε οἱ ιερεῖς] Μόνας εἰς οὐλαρεῖ[ους] μελομάνων μα... Μαρω-
νίω». Αριστοκρότερος δέ: «[Άγαθη] Τύχη] Μουναίδας Οἴπιστος.... Ζαρδάς,
Ροΐπος.... μεντός, Μόνας....»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Τα' άνθρωπα Μόνας, εἰς οὐλαρεῖς(;) (μελλοντική παν θεωρητικής επίθ.: εἰς οὐλαρνύς)
Μουναίδας μαζί Ροΐπος γνήσια θρησκεία. Το Οἴπιστος αιτί Οἴριδος, έγγ. στην ιδή Οἴπος (οι-
ριζ=πορετα)

Αρχαντ. σημ. ιδηλ. πανεπιστ. Σοφίας, I, σελ. 160, σερ. 209. - Kazanow g. αιώνα, σερ. 72.

-5D-

Σόρια. Ανατηντακτινή ερίσθιχος επιγραφή επί μαρμαρίτους πλακών ψγ. 0,53, πλάτ. 0,52
και πλάχ. 0,07 μετ' αναγράφου των Θωδώρου Μικρα, εργασίας στη Σόρια.

λε «Θεῖον αἰνειαντού Διόνυσον, ο θεός των θεωριῶν) Αρχιπρειτερού ειωβού και λόν [ιδίων].».

Dobrovsky, Sboenik, τόμ. XVI-XVII, σ. 37, αρ. 2. - Kazanow, aktb. ap. 21.

Cagnat, I, σ. 229, αρ. 675.

~~Σεργίου~~

Ανατηματικής πολύσηχης επιγραφή, τετράγραμμη μαι δέσμωματήρων εντός
μαρίνης στάδιους ψγ. 0,52, πλ. 0,70 μαι παχ. 0,07, επρεπής εν Σέργια.

«[Αγαθή Τύ]χη ... [Οβα]λερία [μ]ήτηρ δεν[δ]ροφόρ(ων) ... -αραι ...
[Γαβί]ου οδείου ... [γ]υν[γ]ή μηρία [χ]α Μίθρ[η]α ... Ούεροντα
... ιδρα χρυσαίνειν οντος Ηρακλία ... Ιωίλου Αιρηλία ... 6.. ποντικόν
.... - διάρα λούττικου [ι]ψροῦ δούρων ... λαΐς μωλέρ[η]ιας».

Δευτροφόροι απόκεντροι ποντικοί. Δούρων ουδέν, ΑΟΗΝ Νομίσματα πρό της λατίνης παρατίνε,
νην ἔξοδα δι' Πόντου (ψηλ. Διοδώρου Σικελίωντος XIX, 101) ἱερός δούρων (δόμεως)-ναις Μίθρα.

μώσιαν: Βίσσος γυναικῶν, αἰγιερωμάτων προφενῶν εν την Αιρείαν της Μίθρα.

Zilow B. Sbornik, ώρ. XXII, 15 μαι Klio, ώρ. IX, 258. — Walter, Athen. Mitteil. ώρ.
XXXV, έτ. 1910, άρ. 139. — Kazarow J. ad locit, ap. 22.

Eogu

- 59 -

Έκτυπος τρισηκτικός αναθυματικός έως μεγαλύτερος αναγλύφος ύψ. 0.195 πλάτους ^{0.14} και
πλάκ. 0.03 λογ μ. μετανεμένος είναι περισσός. Σαχιδιανή παραστάσης νεανίσκων μετα πελώνων πελά-
χιτώνων χαριστικών περιοχής γενικές δια' πελήσιας σήματας εργαδόμενων επί ποτάσου, διά δέ λιγο-
σπεράς ογκωμένης αριθμητικής δύναμης. Ο πιο άλλος λόγος λογ της μεταβολής είναι σήματα σήματα.

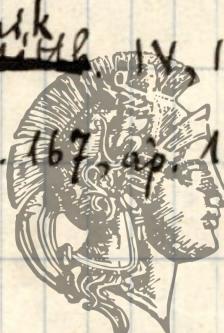
„Τι Αθαίγε τώ... Νέουντος ειργήν, μετ' αιαγώνων τοῦ Καζαρών, οὐλού σύγκλητον οὗ ὁ
Τι Αθαίγες τὸ θράκαιον τὸ πάσι λόγον τοῦ ΑΘΗΝΩΝ πολιτείας βραδύτερον τῷ Παρνι-
νῷ Σιλβανῷ, τ. ε. τῷ Τανί', οὐλούς οὐ πολλὰ εὐεργέτεια, εἰτὶ τάσσει τοῖς Παρνινοῖς επαρχίαις.
Καθ' ὑπεριπόν αιαγώνων: « Τι Αθαίγε [Ο]γκύλι(ος) Νέουντος ειργήν.

Oligios to Jahr. Hortilius.

Bull. de la societé archéol. Bulg., t. II, II. 1911, nr. 178, y. Kazarow.

53

Σημεραίνεις διάλυσης αναθημάτων ετοι μετανεώπων παραπλεύσεων βάθρων ογ. 0.06 λούρ. αιγαίου-
λου αγγειούλων γραμμών, ίγ. 0,31 λούρ. εύρεται ότι είναι μέρη τουδεν περιφερίας ζωάριβρος.
«Η πανδιάλικη Ἐρμ[είου;] ὥντην».

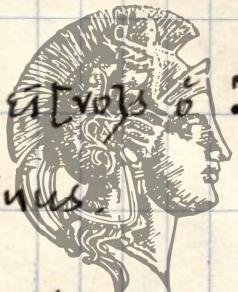
11. H mai K. Skorpil, Arch. epiogr. Mittb. XIV, 150, ap. 8. Frankfurter, Arch. epiogr. Mittb.
XIV, 160, ap. 52. Kalinčka, zobětří, v. s. 167, ap. 187. Kazarew, zobětří, ap. 89.
ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΟΗΝΩΝ

514

Ἐπιγραφή δίστηχος ανατυπωθεῖ, μηνοργίαν εἴτε τοῦ οὐρών περπάντων την γραμμήν, μηνοργίαν μετωπίαν, ὡρ. 0,43, ἥλ. 0,42 καὶ παχ. 0,32, ὑπεβίβλος ἡ τῆς μέρης Κόστος προτερηγράτας Σόγιας.

«Σ(εξ)τος Καλ(ίδος) Ἀβενδ[ο]νος ἀ[πό] 2[α-]...».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
Ἀβενδονος αὐτή ήστι Ακανθ. Aventinus

ΑΘΗΝΩΝ

Kaluka, αὐτί, ώρ. 335 αρ. 433. Karevow, αὐτί, αρ. 75.

55 Σπρυγεί προηγούσα αναθηματική εώς τριάντα περίπου χρόνων ή μεγαλύτερης
περιόδου 0,96, Ηγ. 0,34 μετά την 0,26 μεταξύ αρχαιότερης και ολικής.

«Αγαθή Τύχη Ειναδας Εργασίαν μετά Αουγουστίου Γαϊου οχημάτων,
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΟΗΗΝΩΝ

Dobrusky, Arch.-epigr. Mittheil. XVIII, 189, ap. 12. Sbornik, XII, 323 ap. 2. Kalinkev, ad loc.
ad. 188, ap. 218. — Kazarow g. ad loc., ap. 24.

— Kazarow g. ad loc., ap. 24.

56-

Έπιγραψί ανατηματικής έριθμος εώνι ουράνιων βρυσών, πεπονιών καλλιτεχνού
0,62, ώλ. 0,24-0,31, πολ. 0,23 λούρ. Ερεύνης με την οικία Τσερνική παρά την Σόφια.

«Λαΐδων λούτου εργαζομένος στην οικία».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

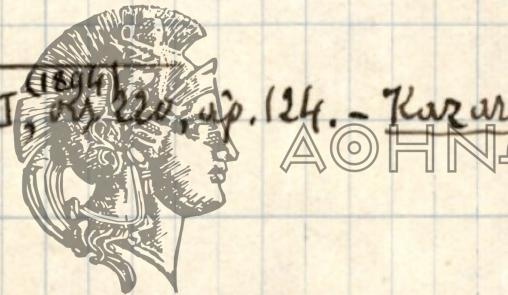
It was K. Skorpił, Arch-epigr. Michael XV, 93 ap. 7. was Sbornik VII, no. 89, ap. 5
Kalinka, vol. 81, no. 189, ap. 219. - Kazanow, vol. 81, ap. 90.

~~Σοφία~~
~~57~~

Ἐπιγραφή πεντάστιχος αὐτοτυπικής εἰς μεμματίνην βάστρου ὑπερβόλου τῆς Αἴθιος Νείρων περιφέρειας Σοφίας. Άρο τοῦ ἔτους 240.

«Ἀνέβη μια ματ' ὥχνη τῆς θεοῦ τῷ ἀγαπητῷ ἀρετῇ εἴναι οὐδὲτοι ξαβενώ
το Β. ματ' οὔνοματος»,

Skorpil, Archaeol Epigr. Mitteil. Μην. XVII, σελ. 220, σ. π. 124. — Kurzaronow q. zwilch, σ. π. 87. Caynat,
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
I, σελ. 230, σ. π. 680.

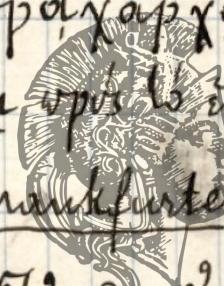

58-

Διόνυσος επιγραφής επί λεπτομέρης αναθημάτων.
Σε μεταλλικό πινακίδανο ηγ. 1.78, μη. 1.05 μετατάξ 0,54 ως
πλήρους επεξεργασίας στην Σάρδια.

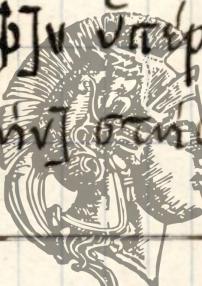
«[ΑΙ]Λ(ιον;) Κόλυς [το]ῦ Θραγαύρου».

Θραγαύρος μετ' αρχαιωτών λόγω της επονοματείας του και της θραγαύρους.

~~τετταράκοντα~~ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΟΗΝΩΝ
Dobrusky, Sbornik, II, 7, ap. 6. Frankfurter, Arch. epigr. Mittl. XIV, 152, ap. 31. Dumont-Homolle, Mélanges viss. an. 562, ap. 9'. - Kalinka, Ε5 an. ap. 83. Kazanow, αντίθι ap. 9.

~~59~~

-
Αραθηναϊκόν ^{περιοχής} έπι μητρώον παραπίνων βάσπου δγ. 0,40, πλ. 0,42 και
πλφ. 0,20 προσανύσσοντας την εύθετην ανάστασην. Επίσην είναι οι πλευρές διόπλιχοι ή πρι-
νοί εξόδους.

{**Τ**αρσῶν Σκυριόνον [τὸ]ν ὄπιλατον ἀνέπα σόξην
[τοῦ] γιλίν ποτεριανού Σκυριού στην ανταντο γέροντος [εἰς].
ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

Archéol.-epigr. Mitteil. Wien, τόμ. XVIII, συ. III. - Dobrowsky, Sbornik za narodno
sveto vzdrenie Sophia, τόμ. XII, σημ. 324, αρ. II. - Kazarow q.: Συγκετών είς την ιστορίαν
της αρχαίας ιστορίας της Σοφίας, Βούζιαρι, Επιγραφοί, αρ. 13.

~~εγγραφή~~
60

Έπιγραφή τρίολχος αντανακτικής είναι πυρηνικός στόχος έγ. 0,66 μαζί κ.λ. με ταχ.
0,21 λωρ. υπέβαλλεν σε λήμμα προστοπού η περιφερειακή Σύρας.

«Αγαθή Τύχη. Ιράνων Κανονιών».

~~Σ~~ AKADEMIA ΑΘΗΝΩΝ
Dobrovsky, Sbornik. τόμ. XVIII, σεγ. 734, σελ. 94. Razarow q. adibet, αρ. 86.

-61

Σεπτεμβρίνη σελιδών της αναθηματικής έποιησης που βρέθηκε στην Ακαδημία της Σόφιας.
Υψ. 0,60, πλ. 0,47-42 μετράχ. 0,37 λωρ., ώριμη στη Σόφια.

Λιγότερο από [ε]πρόσων βούζιαν [ταινία] στην οποία είναι παραπέμπονται τρία άρχοντες, η πρώτη ο Καθηγητής της Ακαδημίας, ο δεύτερη ο Καθηγητής της Ακαδημίας και ο τρίτη ο Καθηγητής της Ακαδημίας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Kultura, ειδική, σ. 102, αρ. 107. - Kazakov, αρ. 12.

Σεργίου 62 - Έπιγραφή ριόχης ανατυρακτικής επί λινόπελος παραμετρίνης στλονίς, μικρο-
πέλος αύτων και αριστερός, Έγ. Ο, 85 μαζί της Ο, 45. Ήρθεν εις την ταρα της Σέργια,
κάτιος Τσερνικά.

«.....[εὐθύ]ως[πο]μπαντού.....ιππολοις».
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Οικαλος Κορωνιανος νικηρέων ἦλει 136. 173. 241.

Kaltuka, αντότι, οργ. 103, αρχ. 108. - Karawow, αντότι, αρχ. 61.

69- Μονόδιχος ανατηνακτήσις επιγραφή είναι παραπάνω αιγαγνήσιος λεύθερος, Έγ. Ο.Σ., ηλ.
0,4 τούρη. εύρεσή τους είναι Σάρα,

„Οὐλίτ(ος) Κλαυδ[ιανός] ε' Κλαύδ[ιος].

Jirecek, ArchAeolog. Mitth. 1886, ογ. 52. Dumont-Hennequin, Mélanges, ογ. 316, αρ. 9,
Kazarov, adhōcti, αρ. 79.

Σογια^τ
64-

Έπηρεγή πενθεδίχας μιατυράκινή εώι εν γραβίλον υγιεινόρωμασ στήλη μ ογ.

0,92, διαμέτρου 0,62 λούρι. Επρεσίους από Σογιατ., πιθανός βασικός ανδρισίνος.

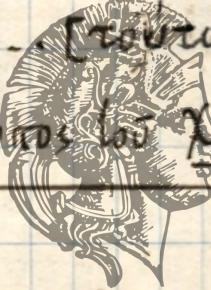
„Αράτη Τύρν. Η ταρπίς φ. 1 (αντίτ.) Πομπή της Μητρόπολης της Αθηνών στην Αθηνών

A. Merlin, Revue archéol. 31. 1900, XXXVI, 419, ap. 7. Dobrusky, Sbornik, XVII,

780, ap. 88. Kalinka, αντίτ., σεγ. 101, ap. 105. Karazow, αντίτ., ap. 11.

~~Σέργια~~
~~65-~~ Άραβηνος αριστής επιγραφής επί λευκών παππουτσίνων σταύρων. 0,21 m
πλ. 0,14, υποστηρίζεται από την έπειτα. Εντοπίσθηκε στη Σέργια.

«--- αρχιερευς Χιόνηρα--- τοντοζου του Αθο[υ]---αι. εὐχαριστήριον »

Χιόνηρα ή· πιθανότατα επιστημονικός όρος του Ανόνα ΑΘΗΝΩΝ

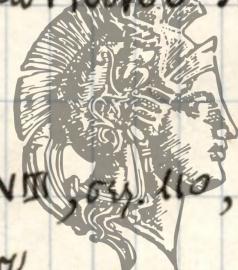
Kazarow g. αιώνι, αρ. 25

~~Σεργίου~~
~~66-~~ Έπιγραφή δικτύου ανατηματικού ΕΠΙ ή αρβετολίθου βάσης ανθρακού λε-
γκραφένου εκ δύο, γ. 0,80, τ. 0,40 και πάχ. 0,38 λωρ. Ήρεμη στη Σεργία, ή αρχι-
καιομένη.

« [Κεντρικός] . . . ; Πυτίων της ωρώln[s] Ιεροπατριόδος μετά τό δόγμα
της υπαλλολίας βουλίας και λού ιερωδίων διῆρου σιγμονοθεούς Υπολίτου Λ(ιού) φίλοποττου,
και φρουτβίον Αθηναίον και Αρκαδίανας Ασιακήνον και Αρκαδίανον Αστυνομίδου
και Αρπτον τοιτίρου » †

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Dobrusky, Archeol.-epigr. Mitt. XVII, συ. 110, αρ. 13 μαζί Sbornik, τόμ. XII, σει. 322, αρ. 1.

Kallukar, αντίτι, συ. 99, αρ. 102. - Kazarow, αντίτι, αρ. 10.

† Η λού Dobrusky είναι σίρχη συγκατίφεται Κεντρικόν απόποικά, δύοι αγάν τηών Κεντρικόν
Κυτίων σιγμονοθεούς είλο ούτε και ουχί πέντε. (Έδε Βραμιά, τόμ. VI, ετ. 1936, συ. 193, αρ. σημpp. 155).

~~Σεργία~~
~~67~~

Έπικαιρία ενθαλήχος επιφυτώσης είναι παραπάνω της ανάστασης 1.12. ή 1.0.60 με
ταχ. 0,30 των μ. Είναι έμμενης μείον πεζώ. Έπειτα είναι Σεργία. Οι πρώτοι λίγοι χρόνοι οι
χρονικούς σύνδεσμούς πρωτεύουν.

«Ἐπειδή είναι δενίδας ξένας Σάλας είναι δε μήπεις (sic)
επειδή γερίβρων σῆμα τοδε μαλέχειν.

Έπικαιρός οίνος Δένολης Σάλας είναι 16. Χαίρε παροδίας».

Τότε είναι πεζώ, ο ίδιος εγνωμόνας από την παραγωγή, με τούτο είναι τούτο το λόγοντανοί οι άρι-
τεροί (Έπικαιρός οίνος Δένολης Σάλας), προσελκύει μαλάπιν. Ταύτη η σόμπα Σαΐτας, Έπι-
καιρός, οίνος γυνίσια θραυστοί, τώρα διέ η Δένολης λατινικόν, dexter, ή δοξα. συμμηρούσης
Ζούγκλας, Sbornik, ώρ. XVIII, vol. 778, αρ. 87. - Karazow Y. A. 1901, αρ. 31. Ευγενίους ακαδη-
μαϊκού, Εργασία της γραμμής, με - μερίσματος.

68 - Ἐπιγραφή ^{στην} περίθυρος εἰσόδου, αντικυρών διόπλιχον οὐρωπάργυρον, μεχαναράπινον εἰς
εἴλευσιν τοῦ περιγράμμου στήλης, πηγαράπινον σύντοξον, Ἡγ. 1.12, πλ. θ, 62. Έν Σόφρα.

« Σημαῖα τῷ δ' Αριζνωτάσιον πόρπινον Πόλον »

αὐθεντικόντος πατρίδος Αβιαρίνος ».

~~ΑΚΑΔΗΜΙΑ~~ Dobrusky, Sbornik, II, 7 ap. 5. ~~ΑΟΗΝΩΝ~~ Frankfurter, Arch. epigr. Mitt. XIV, 152, ap. 32. Du-
mont-Homolle, Mélanges, vol. 562, ap. 9°. - Kalinka, vol. 6th, vol. 271, ap. 342. Karanow, vol. 6th, 34

~~Σέργια~~
69

Ἐπιτάγια Ἐννεάρχους ἐπίγραψη, τετράγρωνοι μήλοι, ἐπί μαρμαρίνων βυρών ὡρ. 0,63
πλ. 0,62 και ταχ. 0,27 ωρ μ. ὑπέλθιλος εις Σέργια.

«Ἀγαθῆς [Τύχη]. Βαῖσσου Μοναχ[τόρεος ἵε] πρὸς και σπῶλος [ἀρχεῖον και εἰ]-
ρηνάρχης και σι[ταρχης γενό]μενος λιτός ιδίας [ποθίους τόδε τῷ] ὑπώνοιον και λόγῳ
βυρών] [καὶ εὐλογία καὶ συνίστων καὶ] Βελλινίω Τορν[ουάλω] Τιμβανίαν τό^{το}
β'. ο.....». ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΟΗΝΩΝ

Τό τόδε εἶναι ουκαλυπτόνων λοιπούς νομέων. Τό δέρματος Μοναχόποιος γνίστων Ερ-
μηνούς, τα' δὲ λοιπά λακνά πλήν των Βαῖσσου (Baissos). Βελλινίους ~~τιμένων εἰσιν~~
~~Τιμένων~~, Τορνονάλων - Torquatus και Τιμβανίων τεβα - λόγος καλά'
οὐαρπών (de re. rust. III, 1). Εἴρηνάρχης πίθανός αἰσθανόμενος, σιταρχης δὲ ἀρχεῖον εἰς λιτός υπο-
κυβελέας συντρόφοις (Πρβλ. σιταρχία f. πολυβ. V, 75.1.) χάριν λιτός ηλέως εἰς λιτό σκαλαρῖ (ἰδε διπλότερον)

Dobrusky, Archeol.-Epigr. Mittel. χρ. XVIII⁽¹⁸⁹⁵⁾, ὄγ. 111, ἀρ. 16. - Kazakov γ. αιώντος, ἀρ. 39. Cognacq, I, ὄγ. 234 ἀρ. 698

Ο G. Belliccius Torquatus Tebinianus διελέγεται οινού τῷ 124 περὶ τὸν Η.
Acilius Glabrio, ὁ οὐαύλως γράψας Γραλος τῷ 143 μετὰ 148 ἀρετῶν τοῦ διός (de
Ruggiero, Dizion. epigr. II, σημ. 960). Οὗτος ὁ Frankfurter (εἰς τῷ Στίχου τὸν
Archeol-epigr. Mittheil. σ. 169) συμβούλος: οὐ[αί] Αὐτὴν Γλαβλαρι], αρετ-
βαρραὶ θύμων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

91-

Σέργια

Έπικηρία ενεργόχρονης επιγραφής στη μαρμαρίνη πλάκων πείνας 1,75, πλ. 0,72 και πάχ. 0,23
του μ. ωρίστιου στη Σέργια.

«Αγριθή Τύχη. Δίδαντος Τυράννου Νεκαρίου ξίνας ήτη ιρισμούτα ενθάδε μίλαι,
τη μητέρας οὔτού Καλπούριας πενήντη γέροντος Χαῖρε παροδῆτας».

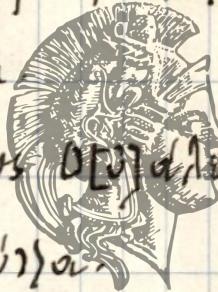
Δίδαντος, πιθανώς ~~αρχαιομερίας~~ λίθος τοῦ θρασινοῦ σύνορατος Διδίτορος ή Διδύτορος
(ωρθ. μεί Διδήνης) αὐτί λού Δουλούτορος (Δουλός εγγυς), ενώ λό γράμμων συνθέτεινον δούτον - δύτον, έθετ δίδι - δίδη.

Dobrovsky, Sbornik, τόμ. XVIII, σ. 778, σ. 85. - Kazarow g., αιλόβι, σ. 30.

72-

είρηνα

Επιγραφή ειναι ολης ακατέπραστης εωι η αθεωλήθου λεπτομερών ευρωύ
1,64, πλ. abw 0,52, adlw 0,58, w h̄ p. 0,37 h̄ p. m. τοιχ. 0,37, w p. t. h̄ p. παρά h̄
πάρη, Γάβερ περιφερειας Βρετανία
«Αγριθή Τύχη. Σταύρος Ο[δ]ηλοντος ανθομοζούρ, ζωρ [αντε] στ[η]σεν με λόν
εξιδίων (v) ενώληχός. (ε). » Όντο γύρησαν

Huan K. Skorpil, Sbornik, VII, 102 ap. 25. Kalinke, adibit, vog. 190, ap. 225.- Kazarow, ap. 91.

73 -

Εντονες Επιγραφές επιστολής στην παραπάνω σχίσμα απετέινουν την Σούσια,
«Απιολουπά[τζ]υς Απιολουπάτζε Νικολαΐς, ζώντας ήδη ξε!».

Jirecek, Arch.-epigr. Mitterl. II. 1686, συγ. 50, αρ. 5. - Dumont-Homolle, Mélanges,
συγ. 313, Δ, Kazanow, ειλότη, σερ. 32.

~~Σορ~~
~~44~~

Τετράδιχος επιτάφιος σωρός πραγή, μενοργίνην αύτην ναι απολεπότερ εώς ημίμεσος
μερμηρίνης σίτης Ηγ. 0.50, ΙΓΑ. 0.41 μεταξ. 0.66 λόγου. Επεκτάσεις εώς Σόρα.

«... [εὐτύχης Νι[μεντος;] ἡς εαυτῷ [τὸ οὐρανόν] μετέ[θησε], οὐδενὶ^{το}
ιψ[έσθαι το]]ολπιώσας.

Dobrusky, Anh. epigr. Mitt. XVII, 10, ap. 18 ΟΗΣ Σλοβακία, XII, 326, ap. 7. Kalinčák
awīti, vrg. 259, ap. 330. - Kazakov g. awīti, ap. 36.

25-

Ἐπιγραφή αριθμούς Ἐπιταξία αὐτολυκοῦ Σανκτορίου ἵπατη πόλης οἰκιστής
τῶν ιππῶν ἀριθμητικού εἴδος αριθμούς στίλιτος ἢ κύλιτος μετρητής, μηνομέτρος
αἱροθεότερος μαινάλων, εἰς τὸν βαρών, ἡγ. νῦν 0,72. Η ἐπιγραφή εἶναι υποχρεωτική
εἰς τὸ μῆλον πέριος, ὅτε μείζονας αὐτοῖς αἴτιον; τῷ ιππίον ἐγ' οὖν σώματοιν αἱ οποί-
τοι λέγονται οἰκιστής ἢ γενικός οἰκιστής εἰς Σόγια.

« Ο Ιράνθαρος σεγε[τε]ρο[ι]ο γέρενος Αχίλλεος ή; μεγάλος ή....».

Добровский, Сборник XVI, 110, оп. 16. Карлинка, атт., №. 277, оп. 349. Казаров, атт., оп. 33,

46

Ἐπιγραφή πεντάλιχος εικόνεια εἰς λεπτωτέρου οψιοβολίτου βρυσού ὡς 0.76
μ. 0,35 μαι ωρ. 0,32, ώρεσίν τος εἰς Σόφια.

«Αύρηλιο[ς] Σ]ολωνί[ος] Λόππων [εγ]ι' (sic) Πρόκλο[ς] Σ]ολωνίο[το]

grecck, Archäolog. Mitth. XI, A 9, ap. 2. — Dumont Hannibale, Mélanges, σεζ. 313 ap. c.

Kalinkev, αθλίτι, σεζ. 204, ap. 260. Kazakov, αθλίτι, ap. 38.

ΑΓΓ

Ἐπιγραφή τελευτής εὐταξίας εἰς αἰθεολόγου ἑτανογέροντα, μηνομηνίου διηστέρα
και μελιτή, ὡρ. 0,35, πλ. 0,37 και τάξ 0,27 λύρα. εὑρέθησεν εἰς Σάρδια.

«[B]ιβλιού[α] Βιβλιού[ου] Ἰνστα[τι]ον[το]ν οὐ[το]νού[σι]...».

Dobrusky, Sbornik, XVI, 110 ap. 14. Seure, Bull. de corr. Hellen. II. 1901, οργ. 316, ap. 14.

Kalinka, αὐλίτη, οργ. 253, ap. 317. Kazarow g. αὐλίτη, ap. 37.

ΑΓΓ

Ἐπιγραφή ενθάδικος εὐλαγία εἰς αὐτούλιου δεπαυγέπον, μησημένον διηότε
ναι μελιθί, ὡ. ο, 35, τι. ο, 37 ναι ταχ. ο, 27 λύπη. εὑρετίκος εἰς Σόγια.

«[β]ιΒυ[ια] Βεβυ[ια] [ινα]ν[ι] με[ι]... ου[ι]...».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΟΗΝΛΩΝ

Dobrusky, Sbornik, XVI, 110 ap. 14. Seure, Bull. de corr. Hellen. II. 1901, ογ. 316, ap. 14.

Kalinka, αιλίθι, συ. 253, ap. 317. Kazarow g. αιλίθι, ap. 37.

48

Ἐνεργοὶ γατικοὶ επιγραφή, ἀριθμοῖς οἱ Σέστιαι.

..... [Μερ]ιανή εὐκ[η] ναι τῷ αὐδρὶ Α[ὐρ(ηλίω) Δ]ιογένη εἰς τὸν ιδίων. Εἰ
δὲ τοις αἵτιοις θεάσιν, σῶσι [εἴη] πόλην περι... μα[τὶ τῷ λαπί] εἰ[ω]ς δινάριον πε[ύρια];.

Χαῖρε, παροδίκα ΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Kubitschek, Arch. épiogr. Mitteil. XVII (1894), nr. 50, ap. 3. — Caymat, I, nr. 235 ap. 699

19

? Επιγραφή ριζολυχού ανατεμένουσιν ενί λεπαντεύρων ή αιθεολογίαν βρυνώ
Υγ. 0.86, Ηλ. 0.45 μακράς 0,36 λωρ. εύρετινος εν Σερια.

« Σερνί[ς] Αγλο[ν]ιρράχες λόγ βρυνών λού ιηρωτι».

Άμυδερα λί ονόματα θρηνού. Ήρωει = χρηστώς, πανηγύριας.

Dobrusky, Sbornik, II, 5 αρ. 3. Frankfurter, Arch.-epigr. Mittl. XIV, 152 αρ. 33,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Dumont-Hornolle, Mélanges, σεζ. 562, αρ. 6^η. Kallinikos, ανθίτη, σεζ. 185, αρ. 212. Kazarow

ανθίτη, αρ. 14.

~~Σερια~~
~~80~~

Σερια 80 Έμβλατα επικάστης επιγραφής εών μεταξερίνης πλάκων ύψ. 1.62, πλ. 0,55 και πάχ. 0,25 το
μ. ωρίθιους εν Σέρια.

«Νεανίδης Αστυπαλίδης με Βιούτη λόγου γονέων και Ησυχιπ[ί]α, και Χρύσο,
τοῖς αδερφοῖς, ξινοσοις μαζί. Χέρεται στοιχοί παραδοτές (sic).»

Dobresky, Sbornik, τόμ. XVIII, συ. 777, σ. 86. - Kazanow y. zw. 87, σ. 29.

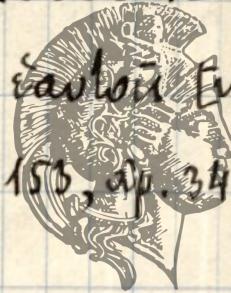
81

Ἐπιγραφή συστημάτος επιλεγία εἰς παραπόμπην οἴκου, τελετουργίαν εἰσαχού μαι
μησημέρινον αὐτού. Εὑρίσκητη εἰς Σέργια.

.....οι... [εγγύειοις αὐτοῖς]..... τηλού πυνθ[ημεν] χαριν [τοῦ παραπόμπηνος]
χώρη λοῦ [μη]ηρίου {ῶν[τε]ς εὐλοῖς θεατρούματαν. . . . εὐρήσεις ss.

Arch-epigz. MILH. El. 1891, συ. 153, ἀρ. 34. Dumont-Homolle, Mélanges, συ. 562^{ωρ}.

g¹²: Kazanov g. ab libri, ap. 40.

ΑΘΗΝΩΝ

+ K. ΜΥΡΤΤΑΙΟΣ ΦΙΛΟΣΤΟΛΙΔΗΣ